

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικοί:

Ετήσια Λέβα 15

Εξαμηνιος » 8

Εξωτερικοί:

Ετήσια φράγκα 20

Εξαμηνιος » 12

✽✽✽

Αι συνδρομαί πέμπονται εις διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

✽✽✽

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσός» ἐν τῷ ἁ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δώδεκα σημειῶν τιμῶν ΕΝΟΣ ΛΕΒΟΥ.

✽✽✽

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνοντα ἰδιαίτεροι συμφωνοῦνται

✽✽✽

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσόν» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

— ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΟΝΤΑΙ —

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

— ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ —

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΑΓΓΕΛΙΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον Πέμπτην περὶ τὴν 7ην μ.μ. ὥραν προσκαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι Κύριοι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα Βάρνης, ἵνα ἀφευκτως προσέλθωσιν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν καὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν νέας Δημογεροντίας ὅτε τῆς τέως ἐν ἐνεργείᾳ παραιτησαμένης, συσκεφθῶσι δὲ ἅρα καὶ περὶ τῶν Κοινοτικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Εν Βάρνῃ 12 Αὐγούστου 1893.

Εκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Μητροπ.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

(τοῦ τακτικοῦ ἡμῶν περιοδεύοντος ἀνταποκριτοῦ)

Αμαλιάπολις ἡ Ν. Μιζέλη 30 Ἰουλίου 1893.

Εν μέσῳ γραφικωτάτου κολπίσκου τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου εἶναι ἐκτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἡ πολίχνη Νέα Μιζέλη ἡ ἄλλοτε καλουμένη καὶ εἰς τὸ μέλλον κληθησομένη Αμαλιάπολις ὡς ρυμοτομηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐξορίστου ἀλλ' ἀειμνήστου βασιλείας Αμαλίας συμβίου τοῦ μεγάλουπράγμονος Ὁθωνος. Νῦν δὲ καλεῖται Μιζέλη οὐχὶ διότι οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀγνωμόνως φερόμενοι πρὸς τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς εὐεργέτιδος βασιλείας μετέφερον εἰς τὴν πρὸ ἐξήκοντα εἰσὼν συσταθεῖσαν πολίχνην τὸ ὄνομα τῆς Παλαιᾶς Μιζέλης ἐπὶ τινος λόφου τοῦ Ἠγλίου Βώλου ἀλλὰ ἀγνωστον εἰσέτι πῶς καὶ ὅποιοι, ἀλλ' ἤδη γνωστὸν τὸ διατὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀειμνήστου βασιλείας ἐξηλείφθη ἐκ τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου τῆς Ἑλλάδος. Θεωρεῖται ἀπλῶς βέβαιον ὅτι αὐτοκόλακες τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας συνετέλεσαν εἰς τὴν ψηφοφορίαν τῆς Βουλῆς καὶ ἀκολούθως τὴν ἀπρόσκοπον κυρωσιν διὰ Β. Διατάγμ. τῆς μετακλήσεως τῆς Αμαλιαπόλεως εἰς Ν. Μιζέλην ἥτις οὕσα ἱστορικὴ ἔτυχε τῆς προστασίας τῆς βασιλείας. Ἡ ἀειμνήστου Αμαλία τὸν χρυσὸν ροῦν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ οἰκογενειακοῦ θησαυροῦ ἐστρεψε πρὸς τὰς πελιδνάς πεδιάδας καὶ τὰς ἀπολιτίστους χώρας τοῦ νέου ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὅπερ ἡγάπησεν ὡς τόπον γενήσεως τῆς καὶ ἐλάτρευσε ὡς φιλόστοργος μήτηρ τὰ πτωχικά μας ἦθη καὶ ἔθιμα μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς ἐνδομασίας, ἀλλὰ κακοῦργον προδοτικὸν κόμμα, ὡς ἄλλος Ἰούδας, ἐξαγορασθὲν ὑπὸ μισελλήνων φυλῶν ἐνεφύτευσε τὸν ἰὸν τοῦ μίσους καὶ ἀπεχθείας πρὸς τὸ ἀειμνήστον βασιλικὸν ζεῦγος ἐπανεγκόντες τὴν ἐπα-

νάστασιν κατὰ τοῦ καθεστώτος καὶ τὴν ἐξορίαν τοῦ ἀειμνήστου Ὁθωνος ὅστις βαρέως φέρων τὴν ἀτιμον προδοσίαν εὖρε ταχέως τὸν θάνατον μακρὰν τῆς γῆς ἐρ' ἥς ὠνευρέθη τὰ μεγαλοπράγμονα σχέδιά του.

Αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαὶ ὡς θεωρηθῶσι πολιτικὸν μνημόσυον καὶ πτωχὴ ἀφιέρωσις κατοίκου ὅστις ὀφείλει τὴν γενέτειράν του χώραν εἰς τὴν εὐγενὴ ἐκείνην προστάτιδα ἥτις αὐθορμήτως ἐσπευδε μέχρι τῶν ἀπωτάτων ὁρίων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος ὡς ἦτο τότε ἡ Νέα Μιζέλη διὰ τὰ ἀνακουφίσαι λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ὀλακλήρους πόλεις καὶ χωρία καταδυναστευόμενα ὑπὸ τοῦ ἀμειλίκτου ζυγοῦ τῶν Τούρκων.

Ἡ Νέα Μιζέλη καίτοι χέρσος πρὸ ἐξήκονταετίας καὶ διαρκῆς σειρὰ ὁρέων θεωρουμένη φωλεὰ ληστῶν ἐν ἐκ τῶν ὠραιότερων τοπίων καὶ τῶν εὐφορωτέρων χωρίων τῆς Ἑλλάδος. Οἱ εὐποροὶ τῶν κατοίκων θεωροῦσιν ἑαυτοὺς εὐπατρίδας καὶ φέρουσιν ὑπερηφάνως καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸν τίτλον. Ἦτο ὁ ναυτικώτερος μέχρι τῆς χθὲς τόπος τῆς Ἑλλάδος τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων ἐκλήρο- νόμησε παρὰ τῶν πατέρων του τὰ ἱστοφόρα πλοῖα δι' ὧν τολμηρῶς διέσχίζον τὴν Μεσόγειον καὶ Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν. Νῦν δὲ ὡς ἐκ τοῦ παραγκωνισθέντος συστήματος τῶν ἱστίων ἀντικατασταθέντος δι' αἰμοῦ οἱ πλεῖστοι τῶν παλαιμάχων ἀποσυρθέντες καὶ γηροκομούμενοι εἰς τοὺς μικροὺς τῶν Πύργους, τῶν νεωτέρων δὲ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὰ γράμματα καὶ ἐπιστήμας ἰδίως εἰς τὰς ναυτικὰς σχολὰς ἐκ τῶν ὁποίων ἐξερχονται βαθμοῦχοι εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν ἢ ἀπ' εὐθείας ὑπηρετοῦσιν εἰς τὰς ἀμπροπλοϊκάς ἐταιρείας ὡς ἡ Πανελλήνιος ἐταιρεία ἀριθμεῖται ὡς κυβερνήτης καὶ θεωρεῖ τοὺς ἀρίστους πλείστους ἐξ αὐτῶν. Ὁ Παλαιὸς καὶ Νέος Βῆλος ἀριθμεῖται πλείστους Μιζελιώτας ἢ Αμαλιαπολίτας ἐμπορευομένους, ἀποκτῆσαντας οὐχὶ εὐκαταφρονήτους περιουσίας τοῦτο δὲ διότι ἔθεσαν τὰς πρώτας βάσεις ὡς μάρτυρες τοῦ ἐμπορίου πρὸ εἰκοσαετίας συναρξαζόμενοι καὶ συνταλαιπωρούμενοι μετὰ τῶν νῦν μεγάλων οἰκῶν τῆς Τεργέστης καὶ Μασσαλίας ὡς Βαλλιάνων, Σκαρμαγκάδων, Χ. Κωστή καὶ Οἰκονόμων. Ἐκεῖνοι ὡς κοσμοπολιτικώτεροι ἐγένεον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν γὰρ ζήσων ἐν ξένῃ γῇ, οἱ τελευταῖοι νοσταλγῆσαντες ὡς ἀπόγονοι τῶν Καλαμιδῶν πρωτοκτητῶν τῆς Νέας Μιζέλης ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια ἐδρύναντες τὴν μικρὰν τῶν πόλιν τῇ εὐγενεῖ συναγωγῇ τῆς τότε βα-

σιλείας τῆς ὁποίας καὶ ἀνδρίας ὑπερηφάνως θὰ ἰδρυθῇ ἐν τῇ μέσῳ τῆς παλλεύκου καὶ ἀρίστα ρυμοτομηθείσης Κομποπόλεως. Παρ' αὐτῇ δὲ ὡς ὑψωθῇ ὁ ὀπλαρχηγὸς Στέφανος Καλαμιδῶς ὅστις ἔφερε δεκαεξέτη πλεῖστος ὅτε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ὀπλαρχηγοῦ πατρὸς του διεξήγαγε τὸν αἰματηρότερον ἀγῶνα κατὰ τῶν Τούρκων συνενοούμενος μετὰ τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ ὀπλαρχηγοῦ Κολοκοτρώνη ἐξευρίσκοντος ὅλας ἐν στρατηγῆματα πρὸς ὀλοσχερῇ τῶν Ὁθωμανῶν τοῦ ἐλληνικοῦ νῦν Ἠγλίου κατατρόπωσιν. Ὁ Στέφανος Καλαμιδῶς! Ἐνφ' ἡ ἐλληνικῇ κυβερνήσει χορηγεῖ παράσημα ἰπποτῶν εἰς ἐμπόρους παντοπώλας, δὲν ἐχορήγησεν εἰς τοιοῦτους ὑπερηφάνους ἀγωνιστάς καὶ κτήτορας πόλεων τοιαῦτα ἱκανοποιητικὰ παράσημα. Ὁ ἀειμνήστου Ὁθων ἐσκέπει τὴν ἀπονομήν μεταλλίου ἀνδρείας καὶ συντάξεως ἀλλ' ἡ λυσιπώλης μανία τοῦ ὄργασμο τοῦ πολιτικῶν φατριῶν ἀνέκοψε τὸ εὐγενὲς ἔργον. Ὁνέσκοντος πρὸ διετίας τοῦ ἀγωνιστοῦ Καλαμιδῶ ἐν ἡλικίᾳ 96 ἐτῶν ἡ πολυμελής οἰκογένειά του ἀντὶ θησαυροῦ χρυσίου καὶ παρασήμων αὐλοκόλακων ἐπέδειξε τὸ Ἀχίλλειον σῶμα του μετὰ τὰς μαύρας δεκαεξέτη πλεῖστος του, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀνεμίμνησκεν ἀνὰ μίαν ἀγρίαν συμπλοκὴν καθ' ἣν ἐξήρχετο μετὰ τῶν συντρόφων του καὶ νικητῆς. Δ. Ζδς.

Η ΡΩΣΣΙΑ ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΩΓΕΙΩ

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἡ ἡμιεπίσημος «Πολιτικὴ Ἀνταπόκρισις» δημοσιεύει ἐπιστολήν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ ἧς ἀποσπώμεν τὰ ἑξῆς:

Τὰ ἀγγέλματα ὅτι ἡ Ρωσσία εἰς τὸ μέλλον εἶχε σκοπὸν γὰ διατηρῇ μόνιμον ναυτικὴν μοῖραν ἐν τῇ Μεσογείῳ, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία ἐξέφρασε τὴν προθυμίαν αὐτῆς ὅπως θέσῃ ναυτικὸν σταθμὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς μοῖρας, παρήγαγεν αἰσθησίν τινα εἰς τοὺς κυβερνητικοὺς κύκλους ἐνταῦθα, καὶ οὐδὲν ἄπορον ὅτι πάσα παραλλαγὴ μικρὰ ἢ μεγάλη τῆς Ρωστικῆς πολιτικῆς παρακολουθεῖται μετ' ἐπιστάσεως ὑπὸ τῆς Πύλης. Ἀνακλιεῖται ἤδη εἰς τὴν μνήμην τὸ γεγονός ὅτι ἀεὶποτε ἀπὸ τοῦ 1870αῖ Ρῶσσοι ἐπεθύμησαν γὰ ἔχωσι μοῖραν σταθμεύουσαν ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ πιθανώτατον νομίζεσθαι ὅτι ἡ ρωσικὴ κυβερνήσις θὰ ἐκτελέσῃ τὴν πρόθεσιν τὴν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκφρασθείσαν.

Ἡ Πύλη καλλίστα συναιδὲν ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀκταὶ εἶναι σχεδὸν ἀφύλακτοι καὶ τούτου ἕνεκα δὲν ὑπο-

τιμᾶ τὴν σπουδαιότητα τοῦ διαδήματος τῆς Ρωσσίας. Ἐλπίζεται, ἐάν ἀποφασισθῇ γὰ σταθμεύει διαρκῶς ρωσικὸς στόλος εἰς τὰ ὕδατα τῆς Μεσογείου, ὅτι ἡ Πύλη θὰ δώσῃ εἰς τὸν τουρκικὸν στόλον τὴν προσοχὴν ἐκείνην ἥτις ἐπιβάλλεται νῦν καὶ ὁ ἀρχιστὴν τὴν κατασκευὴν τῶν ἐπιθλασίων ἐκείνων ὀχυρωμάτων, ἅπερ ἐσχεδιάσθησαν πέρυσιν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Βριαλμών. Ἐάν ἡ πλήρωσις τοῦ σκοποῦ τῆς Ρωσσίας ἔχῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐπὶ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, θὰ θεωρηθῇ ὡς καλὸς οἰωνὸς ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς Τουρκίας. . . . καὶ μάλιστα τῶν Αὐστριακῶν ἢ Γερμανῶν ἐπιχειρηματιῶν, ὅσοι ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς τῶν ὀχυρωμάτων ἢ τῆς κατασκευῆς τοῦ τουρκικοῦ στόλου.

ΣΙΤΗΡΑ

Καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, γράφει ὁ «Νέος Ἐλευθέρος Τύπος», αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν ἐν ἀπάσει ταῖς ἀγοραῖς τῆς Εὐρώπης δὲν ἐγκατέλιπον τὴν ὀπισθοδρομικὴν αὐτῶν πορείαν, καὶ τότε μόνον ἀνεχαιτίσθησαν πῶς ὅτε ἐγνώσθησαν αἱ περὶ τῆς νέας ἐσοδείας τῆς Αμερικῆς δυσμένεις πρὸς ἐκτιμήσεις τοῦ ἐν Βασιγκτῶνι ὑπουργείου τῆς γεωργίας.

Ἰσχυροτέραν τούτου ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τιμῶν δὲν ἠδύναντο γὰ ἐξασκήσασιν αἱ ἀνακινώσεις αὐταί, καθόσον κυρίως ὑπολείπεται ὁ τῆς ἀνοίξεως σίτος, ἐνφ' ἡ ἀμερικανικὴ ἐσοδεὶς τοῦ χειμερινοῦ σίτου ἀπέδη βελτίων καὶ ἐξηραλλισθῇ ἤδη ἐν τοῖς αἰτώσιν. Πρὸς τούτοις τὰ ἀποθέματα ἐκ παλαιοῦ αἰῶνος ἐν Αμερικῇ εἰσὶν ἐτι τόσῳ μεγάλωστε καλύπτουσι πᾶσαν ὑστέρησιν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας, πρὸς δὲ ἡ νομισματικὴ κρίσις πιέζει τόσον βαρύνως τὰς τιμὰς, ὥστε ἀποκλείεται ἡ πιθανότης καλλιτερέσεως τῶν τιμῶν ἐν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς ἀγοραῖς. Ὁ τελωνιακὸς ἀποκλεισμός μετὰ Ρωσίας καὶ Γερμανίας ἐπήνεγκε σπουδαίαν ὑποτίμησιν ἐν Ρωσίᾳ ἐρ' ὅλων τῶν δημητριακῶν, καὶ οἰανδήποτε ἔκβασιν βλάσων αἱ μετὰ τῶν δύο τούτων κρατῶν διαπραγματεύσεις οὐχ' ἴπτον ἐπείγουσα ἀνάγκη πρόκειται τῇ Ρωσίᾳ γὰ ἐξέρῃ νέας ἀγορὰς καταναλώσεως διὰ τὴν ἐκτάκτως πλουσίαν ἐσοδεῖαν αὐτῆς. Αἱ χαμηλαὶ σημεριναὶ τιμαὶ ἐννοοῦσι τὸν τοιοῦτον συναγωνισμόν, ζήτημα ὅμως καλίσταται ἐάν τὸ ρωσικὸν ἔμποριον, ὅπερ διὰ τῆς ἀποτυχίας τῆς τοῦ 1891 ἐσοδείας καὶ τῆς τότε ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς αὐτόχρημα ἐκολοβώθῃ, ἐάν λέγωμεν δυνατὴν γὰ κίμῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄγουσαν εὐθείαν ὁδόν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ χώραί τῆς καταναλώσεως οὐδεμίαν τρέφουσιν ἀνησυχίαν ὡς πρὸς τὸν πλῆρη ἐπισιτισμόν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἐκ δυσμῶν γίνονται αὐταῖς εὐθηνόταται προσφοραὶ ἐν ἀπάσει ταῖς κατηγορίαις τῶν σιτηρῶν, καὶ τοῦτο ἐξήρει κάλλιστα τὴν κρατούσαν χαλαρότητα ἐν τῇ ἔμπορῳ τῶν σιτῶν, τῆς καταναλώσεως μὴ σπενδούσης εἰς ἀγοράς, καὶ καλυπτομένης τὰς προχειροτέρας ἀνάγκας.

Εν Αὐστρίᾳ ὅπου ἡ ποιότης τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας εἶναι ἐξαιρετος, αἱ τιμαὶ ὑπέστησαν ἰσχυρὰν ἔκπτωσιν, καὶ παρὰ ταῦτα ὅμως οἱ πρὸς ἐξαγωγὴν ἐμπορευόμενοι μένουσιν ἐπιρυλακτικοὶ προσδοκῶντες μεγαλειτέραν ἐπίδρασιν τῆς γενικῆς καταστάσεως καὶ ἐπὶ τῶν αὐτροσυγγρικῶν ἀγορῶν. Εἰς τὰς κριτὰς ζωροτέραις παρρηγῇ κίνησις.

Εν Βάρνη τη 11 Αύγουστου 1893.

ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΓΑΘΑ

‘Όποια τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς συνεργασίας καὶ ὅποια τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ, εἶναι καὶ τυφλῷ δήλουν. Διὰ τῆς συνεργασίας καὶ συμπτύξεως προάγονται τὰ ἔθνη ἐν γένει καὶ αἱ κοινωνίαι ἰδίᾳ ἀκμάζουσιν ἠθικῶς καὶ ὀλικῶς εὐημεροῦσιν.

Ὅχι ἀπαξ ἐν ταῖς στήλαις ἡμῶν ταύταις ἀνεπτύξαμεν τὸ θέμα τοῦτο ἀγαλλόμεναι δὲ ἐκ τῆς χάριτος βλέπομεν ἡδὴ τοὺς κόπους ἡμῶν στεφομένους ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ τὸν ἀγῶνα ἡμῶν ἐγγίζοντα εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι μας κατανοήθησαν ὑπὸ τῶν ἐχεφρόνων συμπολιτῶν μας, τὸ ἄξιον πάσης προσοχῆς τοῦτο θέμα θεόντως συνεζητήθη ὑπὸ τῶν εμπνεομένων ὁ γ ι ω ν ἀ ρ χ ῶ ν καὶ φ ρ ο ν η μ ᾶ τ ω ν ἡ δὲ τῶν ὁμογενῶν μας συνειδήσεις ἀνεπηρέαστος καὶ ἐλευθέρα, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ πνευματικοῦ τῆς ἁρχῆς, μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἵτινες θὰ ἀναδειχθῶσιν οἱ κυβερνήται τοῦ κοινοτικοῦ ἡμῶν σκάφους, οἱ πνευματικοὶ ἡμῶν ἰθύντορες, διὰ τὴν ἐπὶ θύραις νέαν περιόδον τῆς κοινοτικῆς ἐργασίας. Δὲν εἶναι δὲ ζήτημα ὅτι οἱ πάντες ἀποβλέψουσι πρὸς τοὺς ἱκανοὺς, τοὺς μᾶλλον δυναμένους νὰ ὦσι χρήσιμοι ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι, τοὺς ἀντιλαμβανομένους τῶν περιουσιῶν ἡμῶν ἀναγκῶν, ἐνὶ λόγῳ τοὺς ἐμφορευμένους ἀπαιτούμενους ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἡμῶν προόδου καὶ ἰσχύος, καὶ ἐμπνεομένους σκοπίμων ἐπιπολεσίων καὶ σοφῶν μεταρρυθμιστικῶν σχεδίων προσφόρων πρὸς τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκουσιν αἱ ἐν τῇ Χώρα θρησκευτικαὶ Κοινότητες, ὑπὸ τὴν ἄμεσον καὶ ἄγροπνον ἐπίβλεψιν τῶν Νόμων τῶν διεπόντων αὐτήν.

Εἶναι πλέον, νομίζομεν, ὁ κατάλληλος καιρὸς ὅπως κινήθωμεν! Ἡ παγκόσμιος ἱστορία διὰ παραδειγμάτων ἀφθόνων κυροῖ τὴν ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν καθ’ ἣν «ὁ π ο υ κ ί ν η σ ι ς, ἐ κ εἰ καὶ ζ ω ῆ, δ π ο υ δ ἔ ἀ κ ι ν η σ ί α καὶ ἄ δ ρ ᾶ ν ε ι α, ἐ κ εἰ καὶ μ α ρ α σ μ ὸ ς καὶ ἀ π ο σ ὄ ν θ ε σ ι ς.

‘Οφείλομεν ἀνεπιφυλάκτως νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε κοινοτικὴ ἡμῶν πολιτεία καὶ διοίκησις, μικρὸν ἢ οὐδὲν συνεβάλλετο πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς. Οἱ λόγοι εἶναι εὐνόητοι! Ἡ ἔλλειψις συμπράξεως καὶ ἐνότητος, ἡ δημιουργοῦσα τὴν ἠθικὴν καὶ ὀλικὴν εὐημερίαν τῶν κοινοτήτων, ἡ ἔλλειψις εὐκόσμου καὶ σώφρονος διοργανώσεως δι’ ἧς ἐνισχύεται ὑπερόχως ὁ σκοπὸς ὃν ἐπιδιώκουσιν αἱ κοινότητες, ἡ ἔλλειψις ἐνὶ λόγῳ ἀπάντων ἐκείνων τῶν μέσων τῆς συμπράξεως ἅτινα τιθέμενα εἰς χρῆσιν θεραπεύουσιν εὐκόλως ἐκάστην κοινοτικὴν δυσπραγίαν ἀναφανισμένην ἐκάστοτε ἐν τῇ κυβερνητικῇ αὐτῆς ὀργανισμῷ, πρὸ πολλοῦ μετέβαλλον τὴν κοινότητά ἡμῶν εἰς ἄλλην «νόμφην τοῦ Αῤῥίστου ἥτις μεθ’ ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ χάριτας αὐτῆς, ἐξώθει ἐν τούτοις τοὺς ἐραστάς τῆς εἰς παθήματα καὶ συμφοράς, μετὴν διαφοράν ἐν τῇ ἄνω παρομοιώσει ὅτι οἱ τέως ἐρασταὶ τῶν ἀρχῶν ἦσαν οἱ πρόξενοι τῶν παθημάτων καὶ συμφορῶν.

Καὶ ὅμως τὰ παρελθόντα παρήλθον! Μὴ ἀνασκαλεύομεν τὸν καλύπτοντα αὐτὰ πέπλον, καὶ ἐργασθῶμεν ἀνεκδοτῶς ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος!

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΠΡΟΛΗΨΙΣ

Επιστέλλουσιν ἡμῖν ἐντεῦθεν τὰ ἑξῆς:
Κύριε Συντάκτα.

Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ανατολῆς, ἐπικρατεῖ εἰσέτι ἡ παλαιὰ ἐκείνη πρόληψις, καθ’ ἣν ἡ μεγάλη παιδεία διὰ τὰς γυναῖκας, θεωρεῖται ἐπιβλαβὴς. Ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι πολλοὶ θεωροῦντες τὴν γυναῖκα ὡς ἐπιπλὸν οἰκιστὴν ἀναγκαίον πρὸς διακόσμησιν ἢ ἐν-ἡρώσιν τῶν ιδιοτροπιῶν τοῦ ἀνδρός. Καὶ περὶ μὲν τῶν πατέρων ἡμῶν οὐδὲν ἔχω εἰπεῖν, διότι οὗτοι καίτοι ζῶντες ὑπὸ ἐπαχθῇ ζυγῶν δὲν ἐγεύθησαν οἱ ἴδιοι τῶν ναμάτων τῆς παιδείας, ὅμως τίς δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ ὅτι ἐκεῖνοι ἦσαν προοδευτικώτεροι ἡμῶν; Διότι ἄλλως πῶς δύναμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰς τόσας αὐτῶν θυσίας ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τέκνων αὐτῶν, διὰ τῆς ἀποστολῆς εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐρώπης, καὶ δι’ ἐν χρόνῳ καθ’ ὃν ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ ἀποστολὴ εἰς ξένην γῆν πρὸς ἐκμάθησιν ἐθεωρεῖτο ἀποστασία ἀπὸ τῶν θεσπιστομένων πατρῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων; Ἐν τούτοις ἐκεῖνοι εἰργάσθησαν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῶν καὶ διὰ τοῦτο σήμερον βλέπομεν μετὰ χαρᾶς τὴν πληθύναν τῶν Βαρναβῶν ἐπιστημόνων, περικυκλοῦσαν ἡμᾶς. Περὶ τῶν θυγατέρων τῶν οὗτοι ἐφρόντισαν τόσον ὅσον ἐπέτρεπον αἱ περιστάσεις καὶ αἱ ἐπικρατοῦσαι τότε περὶ γυναικὸς ἰδέαι. Τὸ οἰκρὸν ὅμως εἶναι ὅτι οἱ πλείστοι τῶν διαδεχθέντων αὐτοὺς υἱῶν, οἱ ἐν Εὐρώπῃ ἐκπαιδευθέντες καὶ ἐκπολιτισθέντες κατὰ τὰς νεωτέρας θεωρίας, φαίνονται λίαν ὀπισθοδρομικοὶ καὶ ἐγωῖσται ὡς πρὸς τὰς ἀδελφὰς αὐτῶν, καί

τοὶ ζῶντες ἐν χρόνῳ πάντῃ διαφόρῳ ἐκείνων καθ’ ὃν ἔζων οἱ προπάτορες αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ὅχι ὀλιγάκις ἠκούσαμεν αὐτοὺς λέγοντας τὴν ἐσκωριασμένην ἰδέαν ὅτι ἡ μεγάλη παιδεία διὰ τὴν γυναῖκα εἶνε ἐπιβλαβὴς, ὅτι ἡ γυνὴ πρέπει νὰ ἡξέστη τὰ τοῦ οἴκου, νὰ γείνη καλὴ οἰκοκυρά, κτλ. Ἀλλ’ ὅποια εἰρωνεία! Ὅποια ἀντίφρασις ἰδεῶν! Καλὴ οἰκοκυρά καὶ ἀμαθής! Βεβαίως ἐὰν ἐσκέπτοντο οἱ κύριοι οὗτοι κατὰ βάθος τὴν σημασίαν τῆς λέξεως οἰκοκυρά, δὲν θὰ ἠμύλουον οὕτω! Οἱ δὲ φάσκουν καὶ ἀντιφάσκουν φαίνεται ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν διότι λέγουσι μὲν ὅτι ἡ καλὴ οἰκοκυρά δὲν πρέπει νὰ εἰσέρη πολλὰ γράμματα δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃ τὰ Γαλλικά, τὸ πᾶν, τὰ κυριώτερα ἐλατήρια τῆς ἀνθιτικότητος καὶ ἐγωῖσμοῦ καθ’ αὐτοὺς, ἀλλ’ ὅταν πρόκειται νὰ ἐκλέξουν σύντροφον τοῦ βίου αὐτῶν ἀκριβῶς τοιαύτην ζητοῦν. Ἐπειδὴ δὲ φρασεῖται δὲν τὴν εὐρίσκουσιν εἰς τὴν ἐαυτῶν πατρίδα θεωροῦσιν αὐτὴν ἀλλοχόθεν. Τίς λ.χ. Βαρναβῶς ἐπιστήμων ἐνυμφεθῆ βαρναβῶν. Οὐδεὶς ἀναμφισπρήτως. ‘Ο λόγος σαφής!

Εἰς τὴν Βάρναν δὲν ἔχομεν νεολαίαν, λέγουσιν ὑπὲρ ἧς νὰ παρασκευάζωμεν τὰς θυγατέρας ἢ ἀδελφὰς ἡμῶν, ἐν φ ἡ Βάρνα δύναται νὰ καυχῇ ὅτι ἔχει πολλοὺς τοιοῦτους, ἀφοῦ προμηθεύει ἱκανοὺς καὶ εἰς ξένας πόλεις! Καὶ δικαίως διότι κατ’ ἐμὲ τὸ πρῶτιστον ὅπου πρέπει νὰ ἀπαίτησιν πᾶς ἀληθὴς ἐπιστήμων παρὰ τῆς μελλονόμενου τοῦ εἶναι ἡ υἷα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ὁ πνευματικὸς πλοῦτος! Τὰ ἄλλα πάντα εἶνε πρόσκαιρα καὶ ἐφήμερα! Δυστυχῶς τοῦ πνευματικοῦ πλοῦτου ἀκριβῶς αἱ ἡμέτεραι Βαρναβαὶ στεροῦνται. Προκειμένου δὲ περὶ φθαρτοῦ πλοῦτου ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν παρεκβατικῶς ὅτι ὑπάρχουσιν οἰκογενεαὶ διαθέτουσαι πόσόν τι ὑπὲρ τῶν θυγατέρων τῶν φρονόσων ὅτι τοῦτο ἀρκεῖ νὰ σαγήνευσιν τοὺς γαμβροὺς. Ἀλλ’ ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι ὁ τοιοῦτος γαμβρὸς ὁ διὰ τοῦ πλοῦτου ἀλιευόμενος θὰ ἐμφορεῖται καὶ προσκαίρου ἀγάπης πρὸς τὴν κόρην αὐτῶν, διότι ἅμα ἐκλείποντος τοῦ αἵτιου (τοῦ πατρὸς) ἐν τῷ ἅμα καθίσταται καταφανὴς καὶ ἡ γυνὴ τῆς νεότητος καὶ ἰδοὺ αἱ ἐριδὲς καὶ οἱ οἰκογενειακοὶ περισπασμοί! Γονεῖς Βαρναβαὶ ἐτοιμάσατε τὰς θυγατέρας σας οὐχὶ διὰ τὸν τυχόντα ἀλλ’ ἀκριβῶς διὰ τὴν νεολαίαν ἐκείνην ἥτις κηρύττεται μὲν ἐναντίον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς γυναικὸς ζητεῖ ὅμως ἡ ἰδία εὐπαιδεύτους συζύγους. Τότε θέλετε ἰδεῖ ὅτι αἱ θυγατέρες ἡμῶν θέλουσιν εὖρε, τὸν ἀληθῆ αὐτῶν σύντροφον καὶ οἱ υἱοὶ σας τὴν ἀληθῆ αὐτῶν σύντροφον Βαρναβῶν. Ἡ Βαρναβῶς ἔχει πολλὰ πλεονεκτήματα δυστυχῶς ἀκαλλυγμένα. Διαθέσατε λοιπὸν τὰ ὀλίγα ποσὰ πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν καὶ τότε θὰ ἔχητε θησαυροὺς ἀνεκτιμήτους μέλλοντας νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς δημιουργίαν τῆς νέας γενεᾶς, συμφώνον καθ’ ὅλα μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἠθικῆς, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀξίας τοῦ μεγάλου καὶ ἐνδόξου ὀνόματος τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἔστέ βέβαιοι ὅτι παρασκευάζετε τὰς μελλούσας ἐκεῖνας μητέρας ἃς περιγράφουσιν οἱ ἄθανατοι ἡμῶν συγγραφεῖς, καὶ ἃς ἀπαιτοῦσιν αἱ παροῦσαι κοινωνικαὶ περιστάσεις!

Εν Βάρνη 30 Ιουλίου 1893. M—S.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀπῆλθεν εἰς Φιλιππούπολιν ὁ ἀνα-

κριτὴς παρὰ τῷ νομαρχικῷ δικαστηρίῳ Σοφίας κ. Χρ. Πρωτοπῶφ ὅστις εἶχεν ἐντολὴν ἵνα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ Φιλιππουπόλεως κ. Βάλτωφ ἐξετάσῃ τὰ ἐν Φιλιππουπόλει γεγονότα. Αἱ ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως.

ΧΟΛΕΡΑ

Ἡ «Φιλιπούπολις» γράφει ὅτι ἡ ἐν Σοφίᾳ διαδοθεῖσα φήμη ὅτι κρούσματα τινὰ χολεροειδῆ συνέβησαν ἐν Βιδινίῳ, Σιλιστρίᾳ καὶ Τετρακάν, δὲν ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως. Ἡμεῖς οὐδὲ ὅτι τοιαύτη φήμη κυκλοφορεῖ ἐν Σοφίᾳ ἠκούσαμεν, δυνάμεθα δὲ νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι κατ’ ἰδιωτικὰς ἡμῶν πληροφορίας πανταχοῦ τῆς Βουλγαρίας ἄκρα ἐπικρατεῖ υἷα.

ΑΙ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΙ

Ἐνεκα τῆς τριημέρου ἐπιτηρητικῆς καθάρσεως εἰς ἣν ὑποβάλλονται ἐν Μουσταφᾷ πασσᾷ οἱ εἰς Τουρκίαν μεταβαίνοντες, ἀνεστάλη ἡ μεταξὺ Κων)πόλεως καὶ Μουσταφᾷ πασσᾷ κυκλοφορία τῶν ὑπ’ ἀριθμ. 4 καὶ 17 συμβατικῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ

Αγγέλλουσαι τῇ «Β. Ζορᾷ» ὅτι ὁ Πέγκος Μαλίνωρ δήμαρχος τοῦ χωρίου Περούστητσα καὶ σφόδρα Ἀντωνοφιστής, ἔρρε, τῇ συνεργίᾳ τῶν φίλων αὐτοῦ, εἰς τὸ χωρίον φυγόποιον τινὰ ἐκ τῆς Μακεδονίας μετὰ σκοπὸν νὰ φονεύσῃ τινὰς κηρυγμένους ἀντιπάλους τοῦ Ἀντώνωρ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς ἀγγέλλει πάλιν, ὅτι ὀρηθεὶς φυγόποινος ἐφυλακίσθη ἡδη παραδοθεὶς εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Μανθάνομεν ὅτι συνεπείᾳ τῶν γενομένων ἐσχάτως ἐν Φιλιππουπόλει συγκρούσεων συνελήφθησαν περὶ τὰ 40 πρόσωπα, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἰωάννου Ἀντώνωρ, Ἐνιός, ὁ ὑπεύθυνος τῆς «Μαλακὲ Βωτ-νικτ» Ἰωάννης Κόεβ, ὁ πεφημισμένος Γεώργιος Τουλούμπατσης, πολλοὶ χωρικοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Μουρλσάλσκοβο, συμπατριῶται καὶ συγγενεῖς τοῦ Ἰωάννου Ἀντώνωρ καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΕΡΕΥΝΑΙ

Κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἐν Φιλιπ-

(25) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (25)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Δ.

(συνέχεια)

‘Ο Ρόλφ ἔνευσε καταφατικῶς. ‘Η εἰκὼν τῆς Λουκίας αἰωρεῖτο κατὰ φαντασίαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του εὐκρινῶς καὶ κατεμάγευν αὐτόν. Αὐτὸς γ’ ἀπαρνηθῆ ἐκείνην ἦν ἡγάπα μετ’ ἐνθουσιᾶς πάθους!

— Γνωρίζω ὅτι ἡ ἐκλεκτὴ τῆς καρδίας σου ἔχει ἀπαιτήσεις εἶπεν ὁ Βαλέριος χαριεντιζόμενος κατὰ τὸ φαινόμενον μετὰ ἀσώτητα. ‘Η ἰδία δὲν περιμένει τίποτε νὰ κληρονομήσῃ. Ἀλλ’ ἀντ’ αὐτοῦ θὰ ἔχῃς μίαν λαμπρὰν πενθεράν ἢ γυνὴ αὐτὴ εἶνέ τι ἔξοχον πρᾶγμα!

— Μετ’ ἐπιχειρήσεως χθὲς ὡς ἔνα μαθητὴν διέκοψεν οὗτος τρέμων ἀκόμη ἐκ τῆς ἀναμνήσεως. Πρέπει νὰ λησμονήσω τὴν Λουκίαν καὶ νὰ κόψω πᾶσαν ἐλπίδα, διότι δὲν εἶμαι τίποτε, διότι δὲν ἔχω τίποτε.

— Καὶ διανοεῖσαι πᾶν ὅτι νὰ κάμῃς τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Βαλέριος εἰρωνικῶς. Ἄς ἦμην ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σου, καὶ ἃς ἐδοκίμαζε κανεὶς νὰ μοι φέρῃ ἐμπόδια!

— Ἀφες κατὰ μέρος τὰ παχιά λόγια. Τί ἡμπορῶ νὰ κάμ; ἀνέκραγεν ὁ νέος ἀνατιναχθεὶς.

— Νὰ προσπαθήσῃς νὰ ἐξεύρης ἐν μέσον.

— Ἡμπορεῖς νὰ μοι προμηθεύσῃς ἐν διάδημα μετὰ ἐπτὰ ἀκτῖνας; ἐν βαλάντιον πληρὲς χρυσοῦ;

— Τὸ δεύτερον ἴσως θὰ ἦτο δυνατόν. Παρακάλεσε πρὸς τοῦτο τὴν Μαρίαν Γόλζ.

— Ποῖον; τὴν Μαρίαν; ὅχι! Μία φορὰ δὲν ἦμην ἀδιάφορος δι’ αὐτήν, πρᾶγματι ἐνδιαφερόμην δι’ αὐτήν. Ἠλιξεν καὶ αὐτὴ περισσότερα παρ’ ἐμοῦ. Τώρα παρήλθον τὰ παλαιὰ ἐκεῖνα, τὸ γνωρίζω. Ἀλλὰ νὰ τὴν παρακαλέσω.

— Τότε λοιπὸν ἐγκαταλείπεις τὴν Λουκίαν; Δι’ αὐτὴν ἐγγυῶμαι ἐγὼ, ὅτι σὲ ἀγαπᾷ.

— Πόσον εἶμαι δυστυχής! ἀνέκραγεν ὁ Ρόλφ, θλίβων τὴν χεῖρα τοῦ Βαλερίου ἐν τῇ ἰδικῇ του.

— Ἐπειδὴ δὲ ἡ Μαρία ἀπέβαλε πᾶσαν ἐλπίδα διὰ σὲ, νομίζω, ὅτι ἂν κάμῃς μίαν παράκλησιν πρὸς αὐτὴν δὲν θ’ ἀποτύχῃς, ἂν πράγματι αὐτὴ εἶνε κάπως γενναία κόρη.

— Μάλιστα εἶνε γενναῖος καρδός!

— Τότε λοιπὸν δοκίμασε πῆλιν αἰμέσως γρήγορα! Τώρα εἶνε μόνη τῆς. ‘Ο Ρόλφ ἴστατο ἐκεῖ ἀκόμη βεβηθισμένος πρὸς στιγμὴν εἰς σκέψεις, ἔπειτα συνήλθε καὶ ἔδραμε πρὸς τὸ δωμάτιον.

‘Ο Βαλέριος Καρίσιος τὸν παρηκολούθει διὰ βλέμματος εἰρωνικοῦ. Εὖγε! Τώρα δὲ θὰ πατήσῃ εἰς τὴν πῆλιν τὴν ἔχω διαβασμένην τί νὰ σοὶ ἀπαντήσῃ. Εἶτα ἐξηπλώθη ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου ἀμφιταλαντευόμενος καὶ ἐκάπηζε νωχελῶς.

Ἐν τῷ δωματίῳ ὁ Ρόλφ εὗρε μόνον

πόλει ἐπισοδείου ἐγένοντο ἔρευ-
ναι καὶ εἰς μὲν τὸ καπηλεῖον τοῦ
Πέτρου Καραδζά ἐν τῇ νέᾳ συνοι-
κίᾳ, τὴν φωλεὰν τῶν Αντωνο-
φιστῶν, εὐρέθησαν ἀρκετὰ πολύ-
κροτα καὶ σάκκος φισιγγίων, ἐν
δὲ τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἐνίου Αντώνωφ,
εὐρέθησαν καὶ τρεῖς κεκρυμμέ-
νοι, ἐκ τοῦ χωρίου Μουρσάλκο-
βο, ἀριθμὸς πολυκρότων καὶ σά-
κων φισιγγίων, ἐπίσης καὶ εἰς ἄλ-
λας οἰκίας ὡς τοῦ Γεωργίου Τσο-
χατση, ὅστις εἶναι κουμπάρος τοῦ
Γεωργίου Τουλούμπατση διάφωρα
περιστροφικὰ ὄπλα.

ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΤΙΜΗΣ

Σήμερον ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ
γεῖνῃ δεκτὸς εἰς ἐπίσκεψιν παρὰ
τῷ προέδρῳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμ-
βουλίου καὶ πρωθυπουργῷ κ. Στ.
Σταμπολῶφ ἐν τῷ θερῶν ἐνδι-
αιτήματι αὐτοῦ, ὁ ἡμέτερος διευ-
θυντὴς κ. Χ.Α. Λαμπρίδης. Ὁ πρω-
θυπουργὸς ἐδεξιῶθη τὸν ἡμέτερον
διευθυντὴν μετὰ τῆς ἰδιαζούσης
αὐτῷ προσηθείας, φλογορροῦντος
καὶ ἀβρότητος.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Χθὲς ἀφίκετο καὶ σήμερον ἀνε-
χώρησεν ὁ δήμαρχος Φιλίππου πόλε-
ως καὶ βουλευτὴς κ. Κάλτσεφ, φι-
λοξενηθεὶς παρὰ τῷ φίλῳ καὶ
συμπολίτῃ ἡμῶν διαπρεπεῖ δὲ ἰα-
τρῷ κ. Γεωργίῳ Παράσχῳ.

ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡ. ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν βι-
ενναίων φύλλων ἡ «Σφομποδά»
ἀναγράφει ὡς θετικὴν τὴν ἐκ Βε-
λιγραδίου εἰδησιν περὶ συνάψεως
διαπραγματεύσεων μεταξὺ Σερβί-
ας καὶ Βουλγαρίας πρὸς συνομο-
λόγησιν ἐμπορικῆς συνθήκης.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Ἡ «Νοβινὴ» διαψεύδει τὴν εἴ-
δησιν καθ' ἣν ὁ βουλγαροεπίσκο-
πος Σκοπείων Μάξιμος ἐπέδωκε
παραίτησιν.

Ἡ ΚΑΘΑΣΙΣ

Καθ' ἃ τηλεγραφικῶς ἀγγέλλε-
ται ἐκ Σοφίας ἡ ἐν Τσάριβρωδ
κάθαρσις ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελ-
θούσης Δευτέρας.

«ΣΦΟΜΠΟΔΑ ΚΑΙ Β. ΖΟΡΑ.»

Ἡ «Σφομποδά» ἀφορμὴν λαμβάνου-
σα ἐκ τινος ἄρθρου τῆς ἐφημ. «Β. Ζο-
ρά» καθ' ὃ λεπτομερῶς περιεγράφετο
τὸ ἐσχάτως συμβάν ἐπισοδείον ἐν Φιλίπ-
πῳ.

πουπόλει καταφέρεται κατ' αὐτῆς διὰ
φράσεων ὅπως ἀνοικεῖαν καὶ ἐβριστι-
κῶν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Κατὰ τὸ ἰσοζύγιον τῆς 30 Ἰουνίου
εὐρέθησαν: μετρίτᾳ εἰς τὸ ταμεῖον 10
ἐκατομ. συναλλαγματικά, 6½ ἐκατομ.
δάνεια ὑπὸ ὑποθήκην 12 ἐκατομ. δά-
νεια γεωργικοῦ ταμείου 2½ ἐκατομ.
Δάνεια νομῶν καὶ δήμων 7¾ ἐκατομ.
Εἰς ἀμφίβαρεῖς τοκ. λογ/σμοὺς 10 ἐκα-
τομ. Τραπεζικὰ γραμμάτια εἰς κυκλο-
φορίαν 1 ἐκατ. ὡς ἐγγιστα. Τοκοφό-
ρους καταθέσεις κατὰ προθεσμίας 22½
ἐκατομ.

Ἡ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ

Χθὲς περὶ τὴν 7ην ὥραν μ. μ.
ἀνεχώρησε δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξο-
στοιχίας ἡ Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν
μεταβαίνων εἰς Βιέννην ὅπως πα-
ραστή εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ πρὸς
πατρὸς θείου Αὐτοῦ Ερνέστου Β!
δουκὸς τοῦ Σαξ Κοβούργου Γ' ὅθα
καὶ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας τοῦ
Ηγεμόνος. Ὁ ἀποθανὼν ἦγε τὸ
63ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ Α.
Β. Υ. θὰ διαμείνῃ εἰς τὸ ἐξωτε-
ρικὸν ἐπὶ ἐβδομάδα μεθ' ἣν ἐπα-
νακάμψῃ ἐνταῦθα.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Εκ τοῦ ἐν Σύρρῳ ἐνώπιον ἐκ-
λογέων λόγου τοῦ κ. Καραπάνου
ἀποσπᾶμεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς.

Δὲν νομίζομεν ὅτι δύναται σή-
μερον ἡ χώρα νὰ παρέξῃ εἰς τὸ
κράτος τὰ μέσα, καὶ ἰδίως τὸ με-
ταλλικὸν νόμισμα, οὕτινος ἔχει
ἀνάγκην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν
πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεων
του...

Δὲν νομίζομεν δὲ ὅτι ἐπιτρέπε-
ται νὰ ἐξακολουθῶμεν ἀδιακόπως
δανειζόμενοι τὸν ἀναγκαῖον χρυ-
σόν, καὶ ἂν ἀκόμη ὑποθέσωμεν
ὅτι εἶναι δυνατόν τοῦτο...

Ἡ πρώτη σκέψις, ἣτις παρουσι-
άζεται εἰς πάντα φρόνιμον ἄν-
θρωπον εἶναι ὅτι πρέπει νὰ εἴ-
πωμεν τοῦτο εὐκρινῶς εἰς τοὺς
δανειστὰς ἡμῶν καὶ νὰ πληρώ-
σωμεν εἰς αὐτοὺς ὅτι πράγματι
δυνάμεθα. Τοῦτο ἐνδεκνύει οὐ
μόνον τὸ συμφέρον ἡμῶν ὡς
ἐντῆμων ὀφειλετῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ
τῶν δανειστῶν ἡμῶν, οἵτινες
τὸ αὐτὸ ἔχουσι συμφέρον μὲ
τὸν ὀφειλέτην αὐτῶν, ἵνα μὴ

ἐξακολουθήσῃ οὗτος ἐξαντλοῦμε-
νος καὶ ἐξασθενῶν οικονομικῶς.
Ἀν δὲν δυνάμεθα νὰ πληρώσω-
μεν τόκους 40)ο καὶ 50)ο καὶ
δυνάμεθα νὰ πληρώσωμεν 2 ἢ
30)ο, τόσον πρέπει νὰ πληρώσω-
μεν...

ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΔΗΛΩ

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσω-
τερικῶν ἐτηλεγράφησε (3) τὴν πρω-
ΐαν ὁ ἐπιστάτης τοῦ ἐν Δῆλῳ λοι-
μοκαθατηρίου, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐκ
Μασσαλίας τῇ 7 π. μ. καταπλεύ-
σαντος ἀτμοπλοίου τῆς Πανελλη-
νίου Εταιρίας αἱ «Αθῆναι», κυβερ-
νωμένου ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου κ.
Ν. Σγουρδαίου μὲ πλήρωμα ἐκ
43 ἀνδρῶν καὶ 28 ἐπιβάτας ἰσ-
θύνθησε κατὰ τὸν πλοῦν ἐκ διαρ-
ροίας καὶ ἐμέτου ἡ ἐπιβάτης Χρυ-
σηλὴ Γ. Σαμάκη. Κατὰ δὲ τὴν ὁ-
μολογίαν τοῦ ἱατροῦ τοῦ ἀτμο-
πλοίου, κ. Ανδρέου Καρκαβίτσα.
ἡ κατάστασις τῆς ἀσθενοῦς εἶχε
χθὲς καλλυτερεύσῃ ἄλλ' αἱ δυνά-
μεις αὐτῆς ἦσαν ἐξηντημέναι.

Νεώτερον τηλεγράφημα ἀνέγ-
γειλεν ὅτι καὶ ἐκ τοῦ πληρώμα-
τος ὁ ναύτης Αντώνιος Αντωνίς
προσεβλήθη ὑπὸ διαρροίας καὶ ἐ-
λαφρῶν κωλικῶν, ἀνευ ἄλλων
συμπτωμάτων.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιολύτους κ.
συνδρομητὰς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει πρὸ
πολλοῦ τῆς 6! ἐξαμηνίας νὰ ἐμβάσω-
σιν ἡμῖν τὰς ἐξαμηνίους αὐτῶν συν-
δρομὰς ὡς καὶ τὰς καθυστέρησιν
καθόσον αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος πό-
ρος τῆς συντηρήσεως τῆς «Οδησοῦ».

Οἱ ἐν Φιλίππου πόλει καὶ τοῖς δια-
φόροις σταθμοῖς τῆς Ν. Βουλγαρίας
παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσιν αὐτὰς
τοῖς κ. κ. ἀδελφοῖς Τσικαρόδεκῃ, οἱ δὲ
ἐν Στενημάχῳ τῷ κ. Γ. Μουσαίῳ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΜΕΤΡΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ

Συνέχεια καὶ τέλος

21) Οἱ ἐν τοῖς πόλεσι καὶ χωρίοις
δήμαρχοι ὑποχρεοῦνται αὐστηρῶς
νὰ ἐπιβλέπωσιν ὥστε ἐν τῷ πρώτῳ
χολερικῷ κρούσματι ἐν τῷ δήμῳ
αὐτῶν καὶ εἰδοποιῶσι ταχέως δι'
ἰδιαιτέρου ἀνθρώπου τὸν ἐπαρχι-

ακὸν ἀστυνόμον, ὅστις πάλιν ταύ-
τοχρόνως ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ
τηλεγραφικῶς τὸν Νομάρχην καὶ
τὸν ἀρμόδιον ἱατρὸν, ληρῶσι με-
τρα πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐπιδη-
μίας.

22) Ἀρὰ ὁ ἱατρὸς πεισθῇ ὅτι ἐν
τινὶ πόλει ἢ χωρίῳ ὑπάρχει χο-
λέρα οὗτος ἐν τάχει διατάσσει,
ἵνα τεθῇ στρατιωτικὴ ζώνη, ἣτις
προσέχει ἵνα μὴ ἐξάγῃται τι ἐκ
τῆς μέμολυσμένης πόλεως ἢ χω-
ρίου, ἤτοι ζῶα, τροφαί, ἐνδύματα
καὶ ἄλλα, οὐδεὶς νὰ ἐξέρχεται
τῆς πόλεως ἢ χωρίου καὶ τανῶ-
ν ἐξαιρουμένων τῶν ἱατρῶν καὶ
νοσοκόμων.

23) Ὁ δήμαρχος τοῦ μεμολυσμέ-
νου τόπου ὀφείλει νὰ εἰδοποιή-
σῃ οἰονδήποτε ἀσθενήσαντα, τῷ ἰ-
ατρῷ ἢ νοσοκόμῳ, οἵτινες εὐρί-
σκονται ἐκεῖ, ἢ εἰς τὰ πλησιόχωρα.

24) Ἀσστηρῶς ἀπαγορεύεται εἰς
τοὺς ὑγιεῖς νὰ συναναστρέφονται
μετὰ τῶν ἀσθενῶν ἢ μετ' ἐκεῖ-
νων οἵτινες ἐπιβλέπουσιν ἀσθενεῖς.
Πᾶς ὁ ὑπηρετῶν ἀσθενῇ ἢ ἐλθὼν
εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ ἀσθε-
νοῦς, πρέπει εὐθὺς νὰ νίπῃται
διὰ τοῦ φανικοῦ ὀξέως 50)ο ἢ
διὰ διαλύσεως θεϊκοῦσι δήρου 50)ο.

25) Οἱ ὑγιεῖς δὲν πρέπει νὰ τρώ-
καὶ πίνωσιν ἐν οἰκίᾳ ἐνθα ὑπάρ-
χουσιν ἀσθενεῖς, ἐπίσης δὲν πρέ-
ναι μεταχειρίζονται βρώσιν καὶ
πόσιν, προερχομένας ἐξ οἰκῶν
ἐνθα ὑπάρχουσιν οἱ ἀσθενεῖς, ἢ
λοιπὴ τροφὴ τῶν ἀσθενῶν νὰ ἀ-
πολυμαίνεται διὰ διαλύσεως θεϊ-
κοῦ σιδήρου 50)ο νὰ καίηται ἢ
θάπτεται.

26) Πέριξ τοῦ ἀσθενοῦς δεόν νὰ
τηρητῇ ἡ μεγαλειτέρα καθαριό-
της. Τὰ δαμάτια νὰ ἀερίζωνται.
Οἱ ἐμετοὶ καὶ τὰ περιττώματα τοῦ
ἀσθενοῦς νὰ θέτῃνται εἰς ἰδιαίτε-
ρα ἀγγεῖα, ἐν οἷς προηγουμένως
χύνεται ἀρτίως σβεσθεῖσα ἀσβεστος
200)ο ἢ διάλυσις θεϊκοῦ 50)ο καὶ
μετὰ ταῦτα αἱ ἀκαθαρσίαι αὐταὶ
νὰ χύνωνται εἰς βαθὺν λάκκον,
ὅστις πρέπει νὰ ἦ περικοιχισμένος
πανταχόθεν, ἵνα μὴ εἰσέρχωνται
οὔτε ἄνθρωποι οὔτε ζῶα, ἐπὶ δὲ
νὰ κεῖται μακρὰν τῶν οἰκῶν καὶ
ὕδατων.

27) Ἀν ποῖν ὁ ἀσθενὴς τὴν ἀ-
νάγκην του ἢ ἐμέσσω, ἢ ἔθελε
ρουπαίνει τὰ ἐνδύματά του ἢ στρώ-
ματα, τότε πρέπει νὰ βυθίζωνται
ἐντὸς φανικοῦ ὀξέος 50)ο καὶ ἀ-
φίνονται ἕως 12 ὥρας ἔπειτα νὰ
βράζωνται ἐν τῷ ὕδατι 2—3 ὥ-

τὴν μητέρα του. Ποῦ εἶνε ἡ Μαρία;
— Εἰλήθην ἀπὴντησεν αὐτὴ δυσθύ-
μως, αὐτὴν δὲ τὴν στιγμὴν.

— Ποῦ;

— Δὲν ἤξεύρω τῇ ἀληθείᾳ. Ἦτο τόσῳ
ἀπότομος, ὅπως οὐδέποτε πρότερον. Δὲν
μοὶ λέγεις, παρακαλῶ, παλληκάρι μου,
αἱ σχέσεις σας εἰς ποῖον σημεῖον εὐ-
ρίσκονται;

— Μητέρα ὁ Ρόλφ Λιχτβέγ ἐθλίψε
τὴν χεῖρα τοῦ δασάρχου ἐν συγκινή-
σει ἄφες κατὰ μέρος αὐτὸ τὸ σχέδιον
οὐδέποτε θὰ νυμφευθῶ τὴν Μαρίαν.
Δὲν ἔχω, μολοντί λυποῦμαι πολὺ
διὰ σέ, μητέρα.

— Ἀλλὰ Ρόλφ! ἀνέκραγεν ἡ καλὴ
γυνὴ ἐμβρόντητος, καὶ κατέπεσεν ἐπὶ
τινος καθίσματος. Τρία ἐκατομμύρια!
Μήπως ἐτρελλάθης!

— Ἀγαπῶ τὴν Λουκίαν Τρέφλιγ-

γεν, μητέρα. Τὴν εἶδες. Εἶνε ὡραία
καὶ ἔξοχος, ἀλλὰ πτωχὴ. Λοιπὸν ἄκω-
σε! ἐκαθέστη πλησίον τῆς μητρὸς του
καὶ περιεπιτόξατο τοὺς ἄμους τῆς θρη-
νούσης μητρὸς του καθικετεύων αὐτήν.

— Γί' αὐτὸ λοιπὸν ἐκοίτασε καὶ ἰ-
πέφερε τόσον καιρὸν πλησίον μου τὸ
αἰωνίως ἀδιάφορον αὐτὸ πλάσμα ἐλε-
γεν ὀλοφυρομένη ἡ κυρία δασάρχου.

— Μόνον πρὸ χάριν σου τὸ ἔκαμα.
Ρόλφ! Ἐν τῇ θλίψει τῆς ἐλθουσίνης τὴν
περιουσίαν, ἣν εἶχε συσσωρεύσῃ ἐκ τῆς
ἐτησίως πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς οἰ-
κοτρόφου τῆς. Λάβε τὴν γυναῖκα σου,
καὶ ἂν ἀκόμη δὲν τὴν ἀγαπᾷς, τρία ἐ-
κατομμύρια!

— Οὐχί! εἶπεν ὁ Ρόλφ ἀποφασιστικῶς
ὑψῶν τὸ ὄραϊον του πρόσωπον ἐλευ-
θέρως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παρακαλέσῃς
τὴν Μαρίαν ἐκ μέρους μου, νὰ ὑπο-

στηρίξῃ τὴν εὐτυχίαν μας. Μὲ αὐτὴν
τὴν ἐλπίδα ἔμπορῶ νὰ ζητήσω τὴν χεῖ-
ρα τῆς Λουκίας. Κάμε αὐτὸ ὅπου σοὶ
λέγω, μητέρα, ἡ εὐτυχία τῆς ζωῆς μου
ἐξαρτᾶται ἐντεῦθεν!

— Μάλιστα, μάλιστα! εἶπεν ἡ χήρα
δασάρχου ἀπομάσσουσα τὰ δάκρυά της.
Ὡ τί τρέλλα εἶνε αὐτὴ ἡ ἰδική σου!
Καὶ ὅμως πρέπει νὰ τὸ κάμῃ! εἶνε ἀ-
νάγκη νὰ τὸ κάμῃ! Ἀς γεῖνῃ, ὅταν θὰ
ἔλθῃ, θὰ τῇ τὸ εἶπω ἀμέσως.

— Ὁ Καρίσιος περιμένει, μητέρα
ἐπιθύρειν ὁ Ρόλφ ἐγγειρόμενος.

Ὁ νέος εἶχεν ἰδῇ ἔλθῃ εἰς προὔπαντη-
σίν του ἐπὶ τοῦ καταφλίου τοῦ ἐξώ-
στου.

— Ἡ δεσποινὶς Γόλζ ἐξῆλθε τὴν εἴ-
δον διαβαίνουσαν πέραν τῆς ὁδοῦ. Ε-
πίσης καὶ ἐγὼ διάζομαι. Εὐχαριστῶ
πολύ!

Ἀπεχαιρέτισε καὶ ἐγκατέλιπε τὴν οἰ-
κίαν.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Μαρία ἐξηκολούθει
τὸν δρόμον τῆς ἐν βίᾳ. Δὲν ἠδύνατο
πλέον νὰ ὑποφέρῃ. Ὁ ἀὴρ τῇ ἐφαί-
νετο πνιγερὸς. Ὁ Ρόλφ ἔμελλε ν' ἀ-
νίκη εἰς ἄλλην καὶ νὰ εἶνε εὐδαίμων
μετ' αὐτῆς! Ἡ κεφαλὴ τῆς ἱλιγγία πρὸ
τῶν νέων ἐντυπώσεων, αἱ ὁποῖαι τόσῳ
ἀγρίως ἐσπάραζαν τὴν καρδίαν της.

Χωρὶς νὰ θέλῃ διηύθυνε τὰ βήματά
της πρὸς τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας Νί-
ξεν. Ἡ ἰδέα ὅτι ἔμελλε νὰ πλησιάσῃ
τὴν Γερτρούδην ἐπενήργησεν ἤδη ἐκ
τοῦ προτέρου εὐνοϊκῶς ἐπ' αὐτῆς. Ἀ-
νῆλθε μετὰ προσοχῆς τὴν ἀνεπαρκῶς
φωτισμένην κλίμακα καὶ ἔσυρε τὸν
κώδωνα.

(Ἀκολουθεῖ.)

ρας καὶ ξηραίνονται. Εάν τυχαίως τὸ ἔδαφος ρυπανθῇ, τότε σκάπτεται τὸ χώμα καὶ ρίπτεται εἰς τὸν λάκκον, τὸ δὲ ἐσκαμμένον μέρος βρέχεται διὰ φανικοῦ ὀξέος, ἐάν ὅμως τὸ ἔδαφος ἢ ἀπὸ σανίδας, πλύνεται διὰ τοῦ ὕδατος. Εάν τὰ ρυπανθέντα ἐνδύματα ἢ πράγματα εἴνε μικρᾶς ἀξίας τότε κάλλιον νὰ καίωνται.

Παρατήρησις Α! Αὐστηράς ἀπαγορεύεται τὸ χρῆσιμον τοῦ ἐδάφους διὰ τῆς συνήθους λάσπης, ἢ διὰ τοῦ πηλοῦ μεμιγμένου μετὰ τῆς κόπρου ἐν καιρῷ τῆς ἐπιδημίας, χρίονται δὲ συχνότερον διὰ ἀσβέστου.

Παρατήρησις Β! Κατὰ τὴν ἀπολύμανσιν τῶν μεμολυσμένων ἀκαθαρσιῶν διὰ φανικοῦ ὀξέος 50)ο ἢ διὰ διαλύσεως θειικοῦ σιδήρου πρέπει νὰ προσέχωμεν, ὥστε αἱ ρηθεῖσαι ἀκαθαρσίαι μὴ ᾧσι περισσότεραι κοτὰ 2—3 φορὰς τοῦ ἀπλυμαντικοῦ ρευστοῦ.

28) Ἐν τῷ ῥηθέντι λάκκῳ ἐνθα ρίπτονται αἱ διάφοραι ἀκαθαρσίαι τῶν ἀσθενῶν ρίπτεται νεωστὶ σβεσθεῖσα ἀσβεστος 200)ο.

29) Τὸ σῶμα τοῦ θανόντος δὲν θὰ πλύνηται. θὰ καλύπτεται ὁλόκληρον δι' ὑφάσματος, βεβρεγμένου διὰ φανικοῦ ὀξέος καὶ εὐθὺς θὰ ἐνταφιάζηται.

30) Κατὰ τὸν ἐνταφιασμόν δὲν θὰ παρευρίσκωνται ἄνθρωποι τῆς οἰκίας, ἢ ἐνθα ψαλῆσεται ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία.

31) Τὰ ἐνδύματα τοῦ ἀποθανόντος θὰ καίωνται ἐπίσης ἐφ' ἀπλωμα καὶ στρώμα. Εάν ταῦτα εἶναι πολύτιμα τότε θὰ βιθίζωνται ἐντὸς φανικοῦ ὀξέος 12 ὥρας ἔπειτα θὰ βράζωνται ἐντῷ λέβητι 2—3 ὥρας καὶ ἄφου στεγνώσωσι ἀφίωνται ἐβδομάδος τινὰς νὰ ἀερίζωνται εἰς ξηρὸν μέρος.

32) Μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν ἢ τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡ οἰκία πρέπει νὰ σαρώνηται καὶ πλύνηται διὰ φανικοῦ ὀξέος, χρίεται δὲ καλῶς καὶ ἀερίζεται ἡμέρας τι νὰς, ἅπαντες δὲ καὶ ἀκαθαρσίαι, καὶ ἐνδύματα, δι' ὧν ἐπλύθη ἐκρίσθη καὶ λοιπὰ ἡ οἰκία θὰ καίωνται. Τὰ αὐτὰ πρέπει νὰ γίνηται εἰς ἀπάσας τὰς οἰκίας, ἐνθα μετουδε ὑπῆρχον ἀσθενεῖς, ἢ ἀπέθανον ἔτι δὲ καὶ τὰς αὐλὰς.

33) Ἀπαντα τὰ πρᾶτα, ἅτινα εὐ-

ρίσκονται περὶ τῶν μεμολυσμένων οἰκιῶν, ἡχαμηλότερα αὐτῶν κλείονται καὶ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς οὐδένα νὰ πίνη, ἢ νίπτεται. καλῶς καὶ διὰ τὰ ζῶα, ἕως ὅτου ὁ ἱατρὸς δὲν ἐπιτρέψει. Συνιστᾶται τὸ πηγαῖον ὕδωρ ὑπερ πηγάζει ἐκ καθαρῶν τόπων.

34) Ἀπαγορεύονται αἱ συναθροίσεις, αἱ ἐσπερίδες, καὶ ἄλλαι παντοειδεῖς συναναστροφᾶι, ὅπως ἐν τοῖς καφενεύοις τοῦ μεμολυσμένου μέρους, οὕτω καὶ ἐν ταῖς σχολαῖς αἰτίνες κλείωνται.

35) Συνιστᾶται τοῖς κατοικοῖς νὰ διαγῶσι ἡρεμον βίον, μετρίως νὰ τρώωσι, καὶ πίνωσι κτλ. Πᾶν φαγητὸν δέον νὰ ἦ βεβρασμένον ἢ ἐψηγμένον. Λίαν βλαβερὰ ἐστὶν ἡ πόσις πνευματοδῶν ποτῶν, ἔτι δὲ καὶ ὁ οἶνος.

Εἰς τοὺς μεμολυσμένους τόπους πρέπει νὰ πίνωσι βρασμένον ὕδωρ.

36) Συνιστᾶται οἱ σιδηροπυλῶν καὶ ἄν ἡ ἄμα ὀλίγον ἀσθενήσῃ προπάντων ὅμως ἐκ διαβόιας πάραυτα νὰ στρέφηται πρὸς τὸν ἱατρὸν τῆς πόλεως ἢ χωρίου.

37) Τὸ οὐσιωδέστερον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γινώσκωμεν εἶναι ὅτι ἡ χολέρα μεταδίδεται ἐκ τῶν μὴ ἀπολυμανθέντων πυσμάτων καὶ περιττωμάτων τῶν ἐκ χολέρας ἀσθενησάντων ὅταν αἱ ἀκαθαρσίαι αὐταὶ ρυπάνωσι τὰ ἐνδύματα κτλ ἢ πέσωσι ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ τῆς τροφῆς, ἔνεκα τούτου πρέπει νὰ προσέχωσι καλῶς, ἵνα μὴ ρυπανθῶσι, τὰ ἐνδύματα, στρώματα, καὶ ἐφαπλώματα καὶ ἄλλα ἢ πάλιν νὰ πέσωσι ἐντὸς τοῦ ὕδατος ἢ τῆς τροφῆς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μετὰ τὴν ἐδραίωσιν τῆς «Οδησοῦ» καὶ τὴν κατάκτησιν ἀμερίστου τῆς συμπαθείας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ὁμογενῶν τολμῶμεν νὰ διακηρύξωμεν τοῖς ἐν Καβακλί καὶ ἄλλαχοῦ ὅτι παλοῦμεν μετὰ προφανοῦς κέρδους τὰς πρὸ πολυλοῦ ἀρξάμενας συνδρομὰς τῆς «Οδησοῦ» τῶν ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐπαρχίᾳ Κ α β α κ λ ῆ φιλογενῶν συνδρομητῶν ἡμῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀναλάβωσι

τὴν ἐπικερδῆ αὐτὴν ἐπιχείρησιν ἂς γνωστοποιήσωσιν ἡμῖν τὴν ἀποφασιν αὐτῶν δι' ἐπιστολῆς ἡσφαλισμένης ἐντὸς δεκαπενθημερίας ἀπὸ τῆς σήμερον μετὰ τῶν κατ' αὐτοὺς ἀπαραιτήτων ὕρων πρὸς τελειωτικὴν συμφωνίαν.

Ἐν Βάρνη 9 Ἀπριλίου 1893.
Η Διεύθυνσις

ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΤΗΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

ΑΡΘΡ. 1) Δέκα καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἐν τῇ Οδησοῦ δημοσίευσιν τῆς περὶ πωλήσεως τῶν συνδρομῶν ἀγγελίας λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ ἀπανταχόθεν τῆς Βουλγαρίας ἀποστελλόμεναι σχετικαὶ ἐπιστολαί, συνάμα δὲ ἀποστέλλονται ἀσφαλῶς ἀκριβεῖς καὶ βεβαιωμένοι κατάλογοι τῶν πωλουμένων συνδρομῶν τῷ προτείνοντι τοὺς ἐπιμελεστέρους ὁρους.

ΑΡΘΡ. 2) Ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων προτεινόντων τοὺς αὐτοὺς ὁρους προτιμᾶται ὁ ἀποστέλλας προγενεστέραν ἐπιστολὴν λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀποστάσεως τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως τῶν ἐπιστολῶν.

ΑΡΘΡ. 3) Ὁ ἐπιχειρηματίας ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἀγορὰν τῶν συνδρομῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν καταλόγων, ἀμέσως ὑποχρεοῦται ν' ἀποστείλῃ τηλεγραφικῶς ἢ ταχυδρομικῶς πρὸς ἀσφαλῆσαν ἐκατὸν τοῦλάχιστον λέβα. Συνάμα ὁμοῦ δικαιούται νὰ ἐξελέγῃ τοὺς ἀποστέλλομενους καταλόγους διὰ τῶν κατὰ τόπους ταχυδρομίων ὅπως βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἀκεραιότητος αὐτῶν, ἀποκλείσθαι δὲ πᾶσαν ἐνδεχομένην πρόφασιν τινῶν ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὴν «Οδησοῦν».

ΑΡΘΡ. 4) Δέκα καὶ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν καταλόγων ὀφείλει ὁ ἀναλαβὼν τὴν ἐπιχείρησιν ν' ἀπαντήσῃ, διότι, ἄλλως χάνει τὸ κατατεθὲν πρὸς ἀσφαλῆσαν ποσόν.

ΑΡΘΡ. 5) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οὕτω ἐλεγχθέντος καταλόγου γίνεται ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἀντιτίμου τῶν πωλουμένων συνδρομῶν.

ΑΡΘΡ. 6) Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐξελέγξιν καὶ τὸν ὑπολογισμόν γίνεται ἀμέσως ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν συνδρομῶν μετὰ τῆς ἀναλόγου ἐκπτώσεως.

ΑΡΘΡ. 7) Ἀμέσως μετὰ τὴν προκαταβολὴν ὁ λοκλῆρον τοῦ ποσοῦ ἀποστέλλονται ἀσφαλῶς αἱ σχετικαὶ διπλότυποι ἀποδείξεις ἐσφραγισμέναι καὶ ὑπογεγραμμέναι παρὰ τοῦ διευθυντοῦ.

ΑΡΘΡ. 8) Εάν μετὰ παρέλευσιν μηνῶν τινῶν παύσῃ τις ἢ τινες τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ἀναγραφόμενων συνδρομητῶν ὑπασχονόμεθα ὅτι θὰ ἀποζημιώσωμεν τὰς παυσόμενας συνδρομὰς μετ' ἡς ἐπωλήθησαν ἐκ πτώσεως, ἐάν οἱτις τῆς παραίτησιν δὲν εἴναι ὁ ἀγοραστής, γέννηται δὲ ἡ δεδικαιολογημένη διαμαρτυρήσῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς διπλοτύπου ἀποδείξεως.

Ἐν Βάρνη 10 Ἀυγούστου 1893.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «ΟΔΗΣΣΟΣ»

ΑΓΓΕΛΙΑ

Εἰδοποιοῦνται οἱ χρωματοπῶλαι καὶ οἱ βαφεῖς δι' πωλεῖται χονδρικῶς

ΠΡΟΥΝΤΖΙΝΑ

Ἡ χρυσὴ προυντζίνα περιλαμβάνει ἐξ ἀποχρώσεως.

ΧΡΩΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τιμαὶ ὠρισμέναι κατὰ τὴν φακτοῦραν τῆς Εὐρώπης.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 14 ἰσταμένου τελοῦμεν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Αγ. Αθανασίου, ἀρχιερατικὸν τεσσαρακονθήμερον μνημόσυον, ὑπερ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυχλαύστου ἡμῶν υἱοῦ

ΚΟΜΗΗΝΟΥ ΑΘ. ΔΕΣΥΛΛΑ

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς φίλους καὶ συμπολίτας ἡμῶν, ὅπως εὐαρεστοῦμενοι παραστῶσιν ἐν τῷ ναῷ καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς δεήσεις τῶν πρὸς τὸν Ὑψιστον.

Ἐν Βάρνη τῇ 10 Ἀυγούστου 1893.

Οἱ τελλομένοι γονεῖς
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΕΣΥΛΛΑΣ
ΦΙΛΟΜΗΛΑ ΑΘ. ΔΕΣΥΛΛΑ
Ὁ Ἀδελφός
ΔΕΩΝΙΔΑΣ ΑΘ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ

(2—2)

ΑΓΓΕΛΙΑ

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι ὁ γνωστὸς Λουτρῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐνοικιασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει λειτουργούσης μετοχικῆς εταιρίας «Καλὴ Τύχη» ἐπισκευασθεὶς καταλλήλως καὶ πλουτισθεὶς διὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἐπιπλῶν τίθεται εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Οἱ προσερχόμενοι δὲ θὰ εὐρίσκωσι πρόθυμον κυριολεκτικὸς ὑπηρεσίαν. Τὸ σπουδαῖον εἶναι ὅτι καὶ ἡ ποιότης τοῦ νεροῦ ἐβελτιώθη, διότι προσετέθησαν καὶ ἄλλα νερά καλλιτέρας ποιότητος.

5—3

(3) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (3)

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Συνέχεια

Αἰφνης ἀνέγνων ἐν τινι γερμανικῇ ἐφημερίδι, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἐμπορικοῦ συμβούλου Βινδαῖμ ἡρραβωνίσθη μετὰ τὴν θυγατέρα ἐνὸς μεγάλου βιόμηχανου, τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα διέφυγε τὴν μνήμην μου, καὶ ὅτι προσεχῶς γενήσεται καὶ ἡ σιέψις. Τότε ἔγραψα μίαν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ρουδόλφον, ἐν ᾗ μετὰ δακρύων τὸν παρεκάλουν νὰ μοὶ στείλῃ εἰδήσιν καὶ νὰ με διαφωτίσῃ περὶ τῆς φήμης, ἀλλὰ δὲν ἔλαβον καμ-

μίαν ἀπάντησιν. Συνέλεξα λοιπὸν τὰ τελευταῖα μου χρήματα καὶ ἤλθον ἐγκαθῆκα, ἵνα δώσω κύρος εἰς τὰς ἀξιώσεις μου.

Ἡ ἐνάγουσα ἐσιώπησε καὶ ἔβλεπεν αἰδημένως καὶ ἐν ἀπορίᾳ πρὸς τὸ ἔδαφος. Ψιθυρὸς τις ἠκούσθη ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον.

— Καὶ ἔχετε ἔγγραφα τίνα, ἠρώτησεν ὁ Πρόεδρος, δι' ὧν νὰ δύνασθε νὰ ἀποδείξετε τοὺς διίσχυρισμούς σας; ἔχετε ἐπιστολάς, μαρτυρικὸν γάμου, τίποτε ἄλλο; Διότι καθ' ὅσον ἐγὼ τοῦλάχιστον γνωρίζω κατὰ τὰς στέψεις δίδεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν ἱερέων μαρτυρικὸν γάμου.

— Τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο, εἶπεν ἡ Ἀδα Βέρνερ, τὸ ἔλαβε μαζὺ τοῦ.

— Καὶ σεις δὲν ἔχετε κανὲν ἔγγραφο;

— Μόνον τὴν προμνημονευθεῖσαν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ ὁ Ρουδόλφος Βινδαῖμ με προέτρπε νὰ ἔλθω εἰς Λον-

δινον. Ἐν ταύτῃ περιείχετο καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἱερέως ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ μᾶς στεφανώσῃ καὶ τὰ ὅποια ἐντελὴς διέφυγον ἐκ τῆς μνήμης μου. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην διεφύλαξα ἐπιμελῶς μετὰ τῶν ἐγγράφων μου, ἐνῷ ὅλας τὰς ἄλλας ἐπιστολάς τὰς ὁποίας ἀντήλαξα μετ' αὐτοῦ, τὰς ἔκαυσα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συζύγου μου. Ἀφ' οὗ ἐγκατέλειψε τὸ Λονδίνον, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ μόνον μίαν ταχυδρομικὴν ἐπιταγήν, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχε γράψῃ λέξεις τινὰς εἰς τίνα ἄκραν τὸ τεμάχιον τοῦτο δὲν διεφύλαξα ὡς ἀσήμαντον.

— Καὶ ποῦ εἶναι, ἠρώτησεν ὁ Πρόεδρος ἡ σπουδαία ἐπιστολή περὶ τῆς ὁμιλείας;

— Ἰδοὺ αὕτη, εἶπεν ἡ Ἀδα Βέρνερ, καὶ ἐνεχείρησε διπλοῦν φύλλον λευκοῦ χάρτου εἰς τὸν Πρόεδρον. Οὗτος ἤναιε τὸν χάρτην καὶ τὸν ἐθεώρησεν ἐκατέρωθεν.

Ὁ χάρτης ἦτο λευκὸς καὶ ἐντελὴς ἀνεῦ γραφῆς τινος. Ὁ Πρόεδρος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν καὶ προσέβλεψε τὴν ἐνάγουσαν ἐν ἀπορίᾳ.

— Ὅρκίζομαι εἰς πᾶν ὃ, τι ἔχω ἱερὸν, εἶπεν αὕτη, ὅτι ὁ χάρτης οὗτος ἦτο γεγραμμένος καὶ ὅτι περιείχε τὰς κατατεθείσας ὑπ' ἐμοῦ ὑποσχέσεις καὶ ἐκθέσεις. Ἡ ἐπιστολή ἔκειτο ἐν τινι μικρῷ κιβωτίῳ κοσμημάτων, ὅπερ ἔχει δύο βάσεις, καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐφύλαττον τὰ ἔγγραφα μου. Τὴν ἔθεσα εἰς τὸ μυστικὸν διαμείρισμα αὐτοῦ, διότι ἦτο ἡ μόνη ἀπόδειξις τοῦ γάμου μου καὶ τῶν σχέσεών μου πρὸς τὸν Ρουδόλφον Βινδαῖμ, μολοντί τότε δὲν ἐπίστευον, ὅτι ἤθελε με ἀπατήσῃ καὶ θὰ εἶχον ἀνάγκην αὐτοῦ, ἵνα δικαστικῶς τὸν ἀναγκάσω ν' ἀναγνωρίσῃ τὰ δικαιώματά μου.

(ἀκολουθεῖ)